

som den er, tabte noget meget vigtigt, som vi ellers kunde faae ved at opsætte Sagen; thi saa siger jeg, at saa skulle vi ikke tage den, men jeg ser ikke efter den ærede Justitsministers Udtalelser, at der er det Ærmindeste tabt ved, at vi tage den; thi det Andet, som man savner, kan man faae, og det lille Nummer, som man har draget frem om Kommunalbestyrelserne, at man er kommen dem for nær med Laboratoriet osv., tror jeg, at man er kommen lidt for langt ud med, saa at der er ikke Andet at gjøre end at foretage et pænt lille Tilbagezog paa dette Punkt. Efter hvad jeg nu her har udtalt, kan jeg saaledes ikke Andet end tilraade at følge Flertallet, kun at jeg mener, hvad jeg ogsaa har hørt et andet æret Medlem udtale privat, og hvad han vistnok kan have Ret i, at der kan være Smaating i Formen at ændre, hvilket vil kunne gjøres mellem denne Behandling og den næste.

Buff: Det er foreften ganske mærkeligt, at de, der idag ere Modstandere af dette Forslag, hovedsagelig ere Landboere. Det er saa meget mærkeligere, som denne Lov, naar den bliver vedtagen, saaledes som den er ændret af Flertallet, paa ingen Maade kan andet end blive et Gode for Landboerne uden at komme til at genere dem, da det ikke bliver andre end de Kommuner, som have 3,000 Indbyggere, der komme til at faae dette Lilsyn. Derfor havde jeg fundet det ganske naturligt, om det var Kjøbstæderne, som havde frympet sig ved at faae dette Nye; men vi Landboere, der bo i Nærheden af en Kjøbstad, i hvilken der kommer Lilsyn, have al Anledning til at tro, at vi i Fremtiden ville faae mindre forfalskede Varer; thi de Høvere, der bo paa Landet, kjøbe i Almindelighed i den nærmeste Kjøbstad, foruden at Folk fra Landet selv kjøbe direkte i Kjøbstaden. Derfor siger jeg, at det er ganske mærkeligt at se, at det netop er Mænd fra Landet, der særlig have reist Modstand mod dette Forslag. — Jeg skal begynde mine Modbemærkninger mod de mange forskellige Angreb, der ere blevne rettede mod mig i denne Sag, med en Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch). Det ærede Medlem fandt Trang til, for at faae Leilighed til at insødgaa mig, at hente sine Vaaben fra Forhandlingerne i Udvalget. Jeg skal ikke gaa videre paa den Vej, som han der har anvist, end forsaavidt det ærede Medlem selv har givet mig Anledning dertil. Den ærede Formand vilde vist heller ikke tillade, at vi her kom ind paa at tale om, hvorledes det var gaaet til i Udvalget; det vilde føre for vidt. Men det ærede Medlem mindede mig om den Stilling, jeg tidligere indtog i Udvalget. Sa, min Stilling var den, at jeg fra første Færd faae meget Godt i Forslaget, og derfor var min Stilling den, at jeg paa det foreløbige Standpunkt i Udvalget vilde være med

til at stille Ændringsforslag paa det Grundlag, at jeg vilde se, om Justitsministeren vilde gjøre Ændrømmelser; thi skulde Justitsministeren stille sig paa det Standpunkt, at han aldeles ikke vilde være med til at gjøre Ændrømmelser til den Side, paa hvilken jeg stod, fandt jeg heller ingen Anledning til at gjøre Ændrømmelser. Jeg har altsaa villet være med til at stille Forslag, til at prøve paa, om det var muligt at naae til et Resultat, men naar de Herrer, som stadig raabe paa Selvforsyrelsestanken, bestandig komme med Exempler fra Udvalget, maa de Herrer huske paa, at vi havde Ændringsforslagene for først, og jeg kan i Parenthes svare det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen), naar han spurgte, hvorledes den tydske Lov er, at det kan han faae at vide ved for en Del at læse de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet; thi de ere en ordret Afskrivning af den tydske Lov; vi have nemlig været saa heldige at have i Udvalget et Medlem, som kunde oversætte saa Tydsk til Dansk; thi ellers vilde vi, som ikke kunne Tydsk, ikke have kunnet vide, hvad der stod i den Lov. Men som sagt i den tydske Lov er der ogsaa en Del Bestemmelser om, at Regjeringen har Lov til administrativt at gjøre en hel Del uden at spørge Rigsdagen først ad. Disse administrative Bestemmelser vare ogsaa i disse foreløbige Ændringsforslag til Forhandling mellem en snevrere Kreds. Jeg for mit Vedkommende sagde, at jeg ikke kunde gaa med til, at Regjeringen uden at spørge Lovgivningsmagten skal have Lov til at gaa videre og lave Love paa egen Haand, naar vi blot her have Grundlaget, og dette forekommer mig at være et ligesaa frifindt Standpunkt som det, paa hvilket de Herrer stille sig. Jeg skal nu ikke forfølge videre, hvad der er forhandlet i Udvalget, det hører ikke med ind under Debatten her. Jeg skal dernæst gjøre en kort Bemærkning lige overfor de Udtalelser, der stadig ere fremkomne om, at det vilde være et Indgreb i den personlige Frihed og i Sufredten, naar Politiet saaledes maatte gaa ind og undersøge. Jeg vil nu stille et andet Spørgsmaal op til de Herrer's Overveelse. Dersom vi nu ikke faae denne Bestemmelse ind, ville de da give dem, der ville bebruge, Leilighed til at faae Varerne afveien, saaledes at Autoriteterne ikke kunne faae fat paa dem, ville de Herrer virkelig stille Administrationen saaledes? Jeg beder dem overveie dette Spørgsmaal i Modsetning til det andet. Den personlige Frihed vil jeg paa det aandedlige Omraade hævde til det Yderste, og forsaavidt var jeg glad ved det Referat, den ærede Justitsminister gav — han udgav det jo ikke for Andet end for et Referat — af, hvad der var Demokratiets And i Europa for Diebliffet paa det materielle Omraade; jeg tror, det var fuldstændig rigtigt. Paa det aandelige Omraade kan jeg ikke anerkjende, at Referatet var rigtigt, der